

Despre dreptatea lui Dumnezeu

Joi, 14 iunie 2007

Gili Cârstea

Un tânăr, membru al bisericii într-una dintre marile noastre comunități din țară, ne scrie așa: “Recent am citit articolul cu potopul de pe site-ul gsm1888. Ideea care se deduce... este că Dumnezeu nu are dreptul să fie decât bun, niciodată drept.”

El ne reproșează că noi Îl prezentăm dezechilibrat pe Dumnezeu, insistând pe bunătatea Sa și minimalizând dreptatea Sa.

Îi răspundem că noi niciodată nu am afirmat, direct sau indirect, că Dumnezeu nu este drept. Dimpotrivă, tocmai pentru că respectă legea, și astfel nu omoară pe nimeni, El Se dovedește nu numai drept, ci chiar sfânt. Adică respectă regulile cu sfințenie, și nu după circumstanțe, mofturi sau capricii.

Dumnezeu are dreptul să fie chiar nedrept, dacă ar dori. Întrebarea nu este dacă are dreptul, ci dacă poate.

Deci, poate Dumnezeu să fie nedrept? Ce ar însemna pentru Dumnezeu să fie nedrept? După ce criterii poate judeca cineva caracterul lui Dumnezeu?

El ne cheamă să-L cunoaștem, folosind expresii cu mare lipici la egoismul nostru, doar-doar ne va convinge să încercăm să-L cunoaștem: “Și viața veșnică este aceasta, să Te cunoască pe Tine” (Ioan 17:3).

Israel a fost sigur că Îl cunoaște pe Dumnezeu, iar glasul conștiinței lor a fost mereu: “Noi Te cunoaștem, noi, Israel” (Osea 8:2). Câteva milenii au fost convingși că Îl cunosc. Iar la sfârșit vine Pavel și spune că nu L-au cunoscut.

Eu personal nu am simțit niciodată nevoia să apăr bunătatea lui Dumnezeu. De asemenea, mi se pare absurd să apăr dreptatea lui Dumnezeu. Acestea sunt dincolo de orice discuție, și nu cred că există membri ai acestui popor care să creadă că Dumnezeu este rău sau nedrept.

Problema care ne sufocă încă la acest sfârșit de veacuri este concepția generalizată că Dumnezeu poate face orice ticăloșie, orice nelegiuire, fără ca sfințenia sau dreptatea Lui să fie știrbite. Fiind deasupra legii, nesupus unei jurisdicții, El Își poate permite orice; și orice Își permite este bun, chiar dacă este în conflict deschis cu fundamentele neprihăririi descrise în lege.

Aceasta este imaginea bisericii despre caracterul lui Dumnezeu și despre procedura Sa cu ființele create. Sub o astfel de mentalitate, e bine să-ți ții gura, să treci cât mai

neobservat și să faci tot ce se poate spre a rămâne în grațiile Lui, deoarece nu știi niciodată la ce să te aștepti de la un stăpân care nu este supus sau responsabil înaintea legii. Numai că o asemenea mentalitate despre Dumnezeu nu va produce niciodată prieteni pentru Dumnezeu, ci doar servitori tremurând de frică și al căror singur interes rămâne supraviețuirea.

Când intră în joc neprihănirea lui Hristos, se descoperă un Dumnezeu profund ancorat în lege, ajungând până acolo încât El însuși este un rob al neprihănirii. Respectul pentru lege și dreptate L-a dus pe Dumnezeu la ultimul nivel de jertfire de Sine ca să poată salva pe copiii Săi alienați.

Este uluitor să auzi oameni cu nume din acest popor afirmând că pe ei nu-i interesează dacă Dumnezeu este un criminal sau un terorist, atâta timp cât le dă viața veșnică.

Ei bine, Satana este un criminal și un terorist, iar acești oameni ar fi dispuși să trăiască sub administrația lui, atâta timp cât le oferă ceea ce-și doresc. Istoria este plină de exemple că acest lucru este adevărat. Cele mai recente sunt experiențele cunoscute despre cum au procedat mulți dintre conducătorii bisericii noastre aflate sub dictaturi criminale, precum nazismul și comunismul.

Da, Dumnezeu este bun și drept dincolo de orice comentariu. Este bun fără să calce legea, și este drept fără să calce legea. Și este și bun, și drept să ne lase să alegem cum vrem să trăim fără să ne amenințe cu moartea dacă alegem greșit. Și este drept să ne lase să suportăm consecințele, dacă alegem să ne descurcăm fără El.

Este cu totul nedrept să ne amenințe cu moartea, odată ce ne oferă libertatea de a alege rebeliunea lui Satana în locul neprihănirii lui Hristos. Este nedrept să Se amestece în treburile noastre când Îi spunem răspicat și permanent să ne lase în pace. Este nedrept să ne transfere în împărăția luminii împotriva voinței noastre, sau să ne amenințe dacă nu dorim să trăim o viață sfântă. Este nedrept să anuleze la nesfârșit efectele mortale ale propriilor noastre fapte, după ce am aflat care sunt regulile jocului, dar le sfidăm. Și este nedrept să ne împiedice să batjocorim neprihănirea lui Hristos, dacă suntem așa de hotărâți că nu avem nevoie de ea.

Dar cel mai nedrept lucru, dacă se poate spune așa, este să omoare pe unii ca să sperie pe alții. Acesta este un act de terorism pe care nici civilizația noastră, cât este ea de strâmbă, nu îl tolerează ușor. Dar vă imaginați scârba universului în fața unor asemenea metode reprobabile?

Și totuși, poporul nostru le socotește acceptabile. De aceea ne aflăm încă sub administrația teroristă a diavolului, deși trebuia demult să ne aflăm în patria frumoasă unde oricine, inclusiv Creatorul, se supune legii desăvârșite a libertății.